

Кучето на връх Мусала

Вързано, нахранено, без рани,
с единайсет облака на гръб,
диша то на нашите балкани
точно върху каменния пъп.

Над безкрайни и страхотни бездни
гордо стъпва като властен бог.
Погледа му нанагоре чезне,
уморен, таинствен и дълбок.

И понеже не владей науки,
за Монблан и Еверест не знай,
мисли си, че тъкмо тези чуки
на земята са и край, и рай.

И е като никого доволно:
целият далечен земен свят,
въздуха, пространството околно,
кротко във краката му лежат.

Самочувствие и власт си има
и със никой нищо не дели.
И пълзи една неизмерима
гордост по студените скали.

От властта и гордостта голяма
трудно някога поема дъх,
но щастливо като него няма
горе, горе — на самия връх.